तैत्तिरीय-ब्राह्मणभाष्ये

तृतीयकाण्डे एकादशप्रपाठके

प्रथमोऽनुवाकः ।

यस्य निश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥

सावित्रचयनं प्रोक्तं दशमे हि प्रपाठके ।
नाचिकेताख्यचयनमेकादश उदीर्यते ॥

(१) तत्र प्रथमानुवाके इष्टकोपाधानमन्त्रास्तदुपाधानप्रकारः सूत्रकारेणैवं सङ्गृहीतः । एतेन नाचिकेतो व्याख्यातः, नात्र लेखा भवन्ति, एकविंशतिहिरण्येष्टकाः शर्करावभ्यक्ता उपधानकाले नाभ्यामेवोपधीयन्ते चतुरस्रं परिमण्डलं वा लोकोऽसि स्वर्गोऽसीत्यनुवाकेन प्रतिमन्त्रमिति । तत्र प्रथममन्त्रमाह । "लोकोऽसि स्वर्गोऽसि । अनन्तोऽस्यपारोऽसि । अक्षितोस्यक्षय्योऽसि । तपसः प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वꣳ सुभूतं । विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता । तन्त्वोपदधे कामधुघमक्षितं । प्रजापतिस्त्वासादयतु । तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद" इति । हे प्रथमेष्टकारूपाग्ने त्वं सामान्याकारेण सर्वोऽपि 'लोकोऽसि', विशेषाकारेण 'स्वर्गोऽसि' तथाविधलोकरूपः, त्वं दीर्घपरिमाणेनान्तरहितः 'असि' । तिर्यक्प्रमाणेनापि